

[Helge Sander]

eftersom de først kom i forbindelse med indgåelse af finanslovsforliget.

Hvis vi prøver at se på princippet om iværksætterydelsen og den konkurrenceforvridning, som det medfører, vil jeg meget gerne fokusere på de personer, som ikke direkte er nævnt i forslagene, men som jeg i allerhøjeste grad mener det vedrører, nemlig de mennesker, der ved egen kraft, egne midler og en stor egenindsats har skabt en række små og mellemstore virksomheder, for det er dem, det især rammer, når vi nu taler om konkurrenceforvridning i forbindelse med støtteordninger. De bliver i en række tilfælde udkonkurreret, og det synes vi ikke er rimeligt. Vi har en lang række eksempler på firmaer, som har gået godt i en årrække, men så er der i nabolaget oprettet tilsvarende virksomheder, som simpelt hen har udkonkurreret dem.

Jeg er klar over, at tanken om iværksætterydelse har positive elementer i sig. Det sætter ledige i arbejde, og det var ideen bag forslaget i 1988. De får halvdelen af dagpengebeløbet, og deri skulle umiddelbart ligge en besparelse, da det er registrerede ledige, vi taler om.

Men jeg kan ikke lade være med at tænke på de mange – efter mine oplevelser og mit udsagn her – som bliver presset ud i ledighed, fordi iværksættere overtager en del af deres job. Der skal vi ud med en 100 pct.s dagpengeudbetaling. Så jeg er yderst tvivlende over for den positive økonomiske effekt af det.

Endelig er der selvfølgelig det, der var det bærende, da Venstre var med til at få dette igennem i 1988, hvor vi oven i købet var en varm fortaler for denne ordning, og det var, at flere kunne få fod under eget bord – for nu at gentage en bemærkning, der allerede er sagt i dagens debat.

Vi var positive i 1988, men siden har vi haft en række oplevelser, som gør, at det nok er for meget at sige, at ordningen skal fjernes, men vi mener, det er nødvendigt, at vi ser kritisk på det, vi kender i dag, og også de nye tiltag, som SF har sat på dagsordenen, for vi har haft så mange oplevelser og modtaget så mange henvendelser, som gør, at vi mener, det er ekstremt konkurrenceforvridende.

Jeg vil nævne ét eksempel. Jeg har fået en henvendelse fra en damefrisør – og det er et godt eksempel, for det er en af den slags virksomheder, hvor der er 1, 2, måske 3 ansatte,

der bliver ramt. Af forskellige grunde bliver damefrisøren nødt til at fyre sin førstedame; hun bor tilfældigvis tre huse fra frisørsalonen, og da der er gået 5 måneder, starter hun egen salon i køkkenet eller i hvert fald i lokaler i privatboligen. Det er klart, at hun havde en fast kundekreds hos damefrisøren, og de er nu lige så stille flyttet hen til den tidligere medarbejder, som nu med iværksætterydelse er gået i gang kun tre husnumre derfra.

Jeg ved, vi alle kender eksempler med grillbarer, revisorer, en pladesmed, og hvad ved jeg, men i hvert fald: Der tegner sig et billede, som gør, at hvis vi skal fortsætte med de intentioner, som lå bag iværksætterydelsen, da den blev indført, så er vi nødt til at stille en række krav, således at det ikke kun er ledighed i 5 måneder, der kvalificerer til, at man kan få iværksætterydelse.

Det kan være udmærket for at komme i arbejde, men det er ikke godt nok set i relation til den nye situation, man skaber på arbejdsmarkedet lige akkurat på det område, hvor man etablerer sig.

Hovedforudsætningen, som man kan stille som et krav, må være, som hr. Flemming Hansen også nævnte, at man har et minimum af indsigt i virksomhedsdrift, og der er mange andre forhold, som man må kende til, f.eks. produktet, markedsføring og måske ikke mindst regnskab.

Det har vist sig, at mange af dem, der ikke fortsætter efter de 2½-3 år, hvor man får iværksætterydelse, ikke alene er holdt op, de har også været ude i voldsomme økonomiske problemer. Det er ikke kun iværksætternes skyld, det skyldes også, at pengeinstitutterne ikke var opmærksomme på, hvilken ordning det var, og så var der nogle, der fik statsstøtte. Man følte sig måske også sikker på, at så ville det ikke gå så galt. Det er helt klart, at der er pengeinstitutter, der også vil få penge i klemme; det skal nok gå, det er overkommelige beløb, det ved jeg alt om, men netop derfor mener jeg, at regnskab nok er et af de krav, som vi må fokusere på, når vi nu i løbet af året skal diskutere disse forhold.

Jeg kan ikke lade være med at nævne noget, vi har diskuteret i vores kreds, nemlig at der måske skal være en slags afstandskriterium. For når jeg taler om konkurrenceforvridning, så er det i hvert fald i en lang række af mine